

HELIKON

(Kolozsvár, Erdély)

Főszerkesztő: Szilágyi István

E-mail: kvari.helikon@gmail.com

Honlap: www.helikon.ro

A kolozsvári folyóirat júliusi száma Szilágyi Domokosra emlékezik. Lászlóffy Aladár lírai vezércikéből: „Persze, hogy Sodomából való volt ő is, de tudtuk, hogy ő Lót: nem ő adja ki az angyalokat. Persze, hogy Trójából való volt, gyászban és örömben túl érzékeny, épp ezért tudjuk, hogy nem ő bontotta le az erős vár falait egy léha lóért.” Bertha Zoltán „a modern hangzattal klasszicizáló intellektualizmus, racionalizmus és tárgyyszerűen fogalmi versbeszéd József Attilá-s hangütésű” Szilágyi költői arcélét rajzolja meg, kiemelve, hogy „az autentikus szellem mindig fölébe nő a történelemnek, mert a végső igazságok nem a történelemben gyökeresnek”. Mellettük Szokolczay Lajos, Szöcs Géza és Karácsonyi Zsolt vallomásai olvashatók, valamint Ferenczes István hommage-verse, *Amikor Szilágyi Domokos legelőször nálunk járt* címmel. „és Bukarest messze volt / és Kolozsvár messze volt / és ismét november van / és ködbe rohad a délután / s nem szakad le az égről / nem szakad a földre le / bár egyetlen bár egyetlen / harang” (részlet a versből). Beszélgetést közöl a lap Egyed Emesével, és folytatódik Bogdán László írása, *A kintrekedtek*.

Kilátó

A Magyar Szó melléklete

Szerkesztő: Kontra Ferenc

(Szerbia, Újvidék)

E-mail: kilato@magyarszo.com

Honlap: www.magyarszo.com

A Magyar Szó Kontra Ferenc szerkesztette irodalmi mellékletének június 14–15-i száma Sziveri

Jánossal foglalkozik. Lábadi Zsombor írt tanulmányt a költő *Magánterület* című kötetéről, s idézi egyik versét, melyben „a rosszul artikulált hangsorok az esetlegeségből, viszonylagosságból adódó létmódbeli alaphelyzet allegorikus képzetévé válnak”. „Másmilyen minden hely. / Minden helyzet más-milyen. / Innen is mindenki elsiet. / Sietne mindenki el. / A tenyér bezár egy világot. / Vajon, ha elmegy, ki jár itt? / S vajon, ha nem mégy: ki jár ott.” Beke Ottó Sziveri *Ellenszél* című versét elemzi, „a Petrarca nevével fémjelzett abszolút költészeti múlt primátusa és formai dominanciája, valamint a lírai ének az ennek következtében az önmegszólítás módja kapcsán jelentkező habozásában is megfigyelhető meghasonlottsága” reprezentációjaként. A melléklet június 28–29-i száma a Sziveri-díjas Danyi Zoltánnal közöl interjút, valamint Soós József visszaemlékezéséről ír Hegedűs Attila.

MOLDVAI MAGYARSÁG

(Csíkszereda, Erdély)

Főszerkesztő: Ferenczes István

E-mail: moldvaimagyarsag@gmail.com

Iancu Laura *Janus-arc* című vallo-mása a júniusi számban a „csángó értelmiségi” fogalmáról: „Amióta valami tévedés folytán azon vettem észre magam, hogy elnyertem a csángó-értelmiségi státus dicsőséges glóriáját, röggvest látnom kellett, amint két rákfene máris fogyasztja fényességem, hízik belőle, és halálom fészket rakosgatja. E paradicsomi jelenet láttán két dolog jutott eszembe. Egy. Senki! Senki! Soha senki nem érezheti magát kompetensnek arra, hogy a világon szétszórt csángó-értelmiségiokről ítéletet mondjon! (...) Kettő. Miféle értelmiség-definícióval rendelkezik az, aki úgy tartja: e büvös

szó mindössze azokat takarja, takarhatja, akik az oktatásban dolgoznak? (...) Hogy miről álmodnak a csángó anyák? Csak az tudja erre a kérdésre a választ, aki úgy hiszi: egyet álmodik az ő álmukkal. Én nem tudom, nem ismerem az álmuk. (...) Magyarfaluban mindenki másképp álmodik.”

Székegyföld

KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

(Csíkszereda, Erdély)

Főszerkesztő: Ferenczes István

E-mail: szekelyfold@cchr.ro

Honlap: www.hargitakiado.ro

Júniusban Szálinger Balázs publicisztikus hangvételű lírai pamfletjével indul a folyóirat (*A százegyedik év*): „Nem élt meg soha elv, se párt mögötte, / S így győzött! Akivel kezét fogott, a / Győztes oldalon érte fény, ha ébredt, / S jó pénzért kiheverte, hogy csak ólban / Tartott disznaja egy bolond lovagnak.” Többek között Vári Attila széppróza, Cseh Katalin és Vörös István versei olvashatók a lapszámban: „Ha a világ teljesen elpusztul is, / de él még egyetlen fej fokhagyma, / az élet meg van mentve. Kicsírázik, / és egy zöld foltot vet a szürke / és fekete közé. Három fia tud // megeredni, révükön 15 unokája lesz. / Ezer évre rá a Földön mindenfelé / hatalmas fokhagymamezők hullámanak / a vad szélrohamokban, de nem tudnak / majd ártani nekik sem a viharok, / sem az árvíz” (részlet Vörös István: *Utópia* című költeményéből). Márton Imola Pálffy Tibor színművésszel, Abkarovits Endre Pávai István népzenekutatóval, Ködöböcz Gábor Farkas Árpáddal beszélget. Kovács Noémi Kovács András Ferenc *Időmadárkönyv* című könyvéről publikál recenziót, Boros Judit a nagybányai művésztelep és festőiskola történetéről tanulmányt